

Briselē, 2015. gada 10. jūnijā
(OR. en)

9710/15

EF 107
ECOFIN 462
DELECT 64
SURE 13

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs:	Direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i> kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsekretāra vārdā
Saņemšanas datums:	2015. gada 5. jūnijs
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Uwe CORSEPIUS</i> kungs
K-jas dok. Nr.:	C(2015) 3754 final
Temats:	KOMISIJAS DELEĢĒTAIS LĒMUMS (ES) .../.. (5.6.2015) par Šveicē spēkā esošā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību maksātspējas un prudenciālās uzraudzības regulējuma līdzvērtības noteikšanu, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK 172. panta 2. punktu, 227. panta 4. punktu un 260. panta 3. punktu

Pielikumā ir pievienots dokuments C(2015) 3754 *final*.

Pielikumā: C(2015) 3754 *final*

Briselē, 5.6.2015.
C(2015) 3754 final

KOMISIJAS DELEĢĒTAIS LĒMUMS (ES) .../..

(5.6.2015)

**par Šveicē spēkā esošā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību maksātspējas
un prudenciālās uzraudzības regulējuma līdzvērtības noteikšanu, pamatojoties uz
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK 172. panta 2. punktu,
227. panta 4. punktu un 260. panta 3. punktu**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. DELEĢĒTĀ AKTA KONTEKSTS

Ar Maksātspējas II direktīvu (Direktīva 2009/138/EK), kas grozīta ar direktīvu “Omnibus II” (Direktīva 2014/51/ES) un ko pilnā apmērā piemēros no 2016. gada 1. janvāra, tiek ieviests modernizēts, uz riskiem balstīts prudenciālais un uzraudzības regulējums attiecībā uz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām Eiropas Savienībā.

Maksātspējas II direktīva paredz trešo valstu līdzvērtības noteikšanu šādās trīs situācijās:

- 1) Apdrošinātājs (vai pārapdrošinātājs), kas atrodas kādā trešajā valstī, noslēdz vienošanos par pārapdrošināšanu ar apdrošinātāju (vai pārapdrošinātāju) no EEZ dalībvalsts (Maksātspējas II direktīvas 172. pants);
- 2) Apdrošinātāja (pārapdrošinātāja) galvenā mītne atrodas EEZ dalībvalstī, un tam ir vai līdzdalība sabiedrību pamatkapitālā vai meitassabiedrības (kopā – saistītās sabiedrības) ārpus EEZ (Maksātspējas II direktīvas 227. pants);
- 3) Apdrošinātāja (pārapdrošinātāja) galvenā mītne atrodas trešajā valstī, un tam ir saistītās sabiedrības, kas atrodas EEZ dalībvalstīs (Maksātspējas II direktīvas 260. pants).

Katrā no šīm trim situācijām līdzvērtību var noteikt uz neierobežotu laiku (pilnīgas līdzvērtības gadījumā) vai uz ierobežotu laikposmu (ja pastāv daļēja līdzvērtība). Pēdējā minētajā gadījumā konkrēta termiņa līdzvērtības ilgums netiek noteikts diskrecionāri, bet ir noteikts attiecīgajā Maksātspējas II direktīvas pantā: 5 gadi (nepagarināms termiņš) pārapdrošināšanas sabiedrībām un trešo valstu sabiedrību grupām, kas darbojas EEZ valstīs, un 10 gadi (pagarināms termiņš) EEZ sabiedrību grupām, kas darbojas trešajā valstī.

Šis deleģētais lēmums attiecas uz Šveices regulējuma līdzvērtību uz neierobežotu laiku un visām trim iepriekš minētajām līdzvērtības situācijām, kas paredzētas 172., 227. un 260. pantā. Ja trešās valsts maksātspējas regulējums ir uzskatāms par līdzvērtīgu saskaņā ar 172. pantu, uz tās pārapdrošinātājiem nevar attiecināt prasību sniegt nodrošinājumu ES dalībvalstīs. Ja trešās valsts maksātspējas regulējums ir uzskatāms par līdzvērtīgu saskaņā ar 227. pantu, ES apdrošināšanas sabiedrību grupa var sagatavot savus ES prudenciālās uzraudzības ziņojumus par meitasuzņēmumu šajā trešajā valstī saskaņā ar vietējiem noteikumiem, nevis saskaņā ar Maksātspējas II direktīvu, ja tā savu grupas pārskatu konsolidēšanai drīkst izmantot atskaitītāšanas un summēšanas metodi. Ja trešās valsts prudenciālās uzraudzības regulējums ir uzskatāms par līdzvērtīgu saskaņā ar 260. pantu, tās apdrošināšanas sabiedrību grupas, kas darbojas ES dalībvalstīs, ir atbrīvotas no dažu ES īstenotās grupu uzraudzības aspektu piemērošanas.

Kritēriji attiecībā uz līdzvērtības noteikšanu saskaņā ar 172. panta 2. punktu, 227. panta 4. punktu un 260. panta 3. punktu ir konkretizēti attiecīgi Komisijas 2014. gada 10. oktobra Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/35, ar ko papildina Direktīvu 2009/138/EK (turpmāk “deleģētais akts”) 378., 379. un 380. pantā. Šie kritēriji ietver dažas prasības, kas ir kopīgas

deleģētā akta 378., 379. un/vai 380. pantam (vismaz diviem no tiem) un kas ir spēkā individuālas apdrošināšanas (pārastrošināšanas) sabiedrības līmenī un apdrošināšanas (pārastrošināšanas) sabiedrību grupas līmenī, un kas attiecas uz pilnvarām, maksāspēju, pārvaldību, pārredzamību, iestāžu sadarbību un rīcību ar konfidenciālu informāciju, kā arī lēmumu ietekmi uz finanšu stabilitāti.

Pirmkārt, trešās valsts uzraudzības iestādes rīcībā ir jābūt nepieciešamajiem līdzekļiem, pilnvarām un atbildībai, lai iedarbīgi nodrošinātu apdrošinājuma (pārastrošinājuma) ņēmēju un labuma guvēju aizsardzību.

Otrkārt, apdrošināšanas (pārastrošināšanas) sabiedrībai trešajā valstī ir jātur pietiekami finanšu resursi, kas atbilst Maksāspējas II direktīvā ietvertajām maksāspējas prasībām. Tas nozīmē, piemēram, to, ka tiek veikta tirgus apstākļiem atbilstīga visu aktīvu un pasīvu novērtēšana, ka tehniskās rezerves atspoguļo visas apdrošināšanas (pārastrošināšanas) saistības, ka aktīvi tiek ieguldīti atbilstoši apdrošinājuma ņēmēju un labuma guvēju interesēm, ka ir atbilstošs pašu kapitāls un iekšējo vai standarta modeļu izmantošana un ka galu galā kapitāla prasībās tiek pareizi ņemti vērā riski – tā, ka ievērojamu zaudējumu gadījumā tiktu aizsargāti apdrošinājuma ņēmēji.

Treškārt, apdrošināšanas (pārastrošināšanas) sabiedrībai trešajā valstī ir jābūt ieviesuši iedarbīgu pārvaldības sistēmu, kas ietver, piemēram, iedarbīgu riska pārvaldības sistēmu un atbilstošas funkcijas un procedūras, kas paredzētas Maksāspējas II direktīvā. Uzraudzības regulējumam ir arī jānodrošina, ka izmaiņas komercdarbībā, vadībā vai būtiskā līdzdalībā nekaitē apdrošināšanas (pārastrošināšanas) sabiedrības pareizai vadībai.

Ceturtkārt, ir jānodrošina informācijas pārredzamība gan attiecībā uz trešās valsts uzraudzības iestādēm, gan attiecībā uz plašu sabiedrību.

Piektkārt, ir jāizpilda pienākums ievērot dienesta noslēpumu un nodrošināt informācijas apmaiņu starp iestādēm: ikvienai personai, kas strādā vai ir strādājušas uzraudzības iestādē vai tās uzdevumā, ir jāievēro noteikumi par dienesta noslēpumu. Šāda persona nedrīkst izpaust saņemto konfidenciālo informāciju, izņemot kopsavilkuma informāciju un informāciju konkrētām vajadzībām, piemēram, konkrētos krimināltiesībās, civiltiesībās vai komerciesībās paredzētos gadījumos. Trešās valsts uzraudzības iestāde arī lūdz iepriekšēju tās iestādes piekrišanu, no kuras tā ir saņēmusi konfidenciālu informāciju, un ievēro nosacījumus par saņemtās informācijas izmantošanu konkrētiem nolūkiem, kas tika norādīti, to sniedzot.

Sestkārt, trešās valsts uzraudzības iestādei ir jāapsver sava lēmuma ietekme uz pasaules finanšu stabilitāti un jāņem vērā eventuāla procikliska iedarbība.

Daži citi atbilstības kritēriji pastāv vienīgi attiecībā uz grupas uzraudzības līdzvērtību vai attiecībā uz pārastrošināšanu. Piemēram, grupas uzraudzības kontekstā uzraudzības iestādei ir jābūt likumiski pilnvarotai noteikt, uz kurām sabiedrībām attiecas grupas uzraudzība; pārastrošināšanu sabiedrībām pirms savas komercdarbības sākšanas ir jāsaņem uzraudzības iestādes iepriekšēja atļauja.

Eiropas Komisija ir konsultējusies ar Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi (EAAPI) jautājumā par Šveices regulējuma pilnīgu līdzvērtību Maksābspējas II direktīvas izpratnē; EAAPI ieteikums ir publicēts tās tīmekļa vietnē. Komisija, veicot šo līdzvērtības noteikšanu 172. panta 2. punkta, 227. panta 4. punkta un 260. panta 3. punkta kārtībā, ir pilnā mērā ņēmusi vērā EAAPI sniegto informāciju. EAAPI ieteikums ir balstīts uz Šveices attiecīgo tiesisko regulējumu, piemēram, Šveices 2007. gada 22. jūnija Finanšu tirgus uzraudzības likumu (turpmāk “*FINMASA*”), kas stājas spēkā 2009. gada 1. janvārī, 2004. gada 17. decembra Apdrošināšanas uzraudzības likumu (turpmāk “*ISA*”) un Apdrošināšanas uzraudzības dekrētlīkumu (turpmāk “*ISO*”). Šveices valdība (Federālā padome) *ISO* pieņēma 2015. gada 25. martā, un tas stājas spēkā 2015. gada 1. jūlijā. Komisija ir balstījusies uz EAAPI sniegto informāciju; EAAPI ieteikumā ir iekļauta detalizēta papildinformācija par Šveices uzraudzības regulējuma novērtējumu.

2. APSPRIEŠANĀS PIRMS AKTA PIEŅEMŠANAS

Komisija 2015. gada 5. martā konsultējās ar dalībvalstu banku, apdrošināšanas un maksājumu ekspertu grupu jautājumā par Komisijas nolūku pieņemt lēmumu par Šveices regulējuma apstiprinošu līdzvērtības noteikšanu saskaņā ar Maksābspējas II direktīvas 172. panta 2. punktu, 227. panta 4. punktu un 260. panta 3. punktu. Ekspertu grupa atbalstīja šo Komisijas nodomu.

3. DELEĢĒTĀ AKTA JURIDISKIE ASPEKTI

Šā Komisijas deleģētā lēmuma tiesiskais pamats ir Maksābspējas II direktīvas 172. panta 2. punkts, 227. panta 4. punkts un 260. panta 3. punkts.

Lai gan Maksābspējas II direktīva pilnā apmērā tiks piemērota no 2016. gada 1. janvāra, Komisija jau tagad var pieņemt šādu deleģēto lēmumu, kā norādīts Maksābspējas II direktīvas 311. pantā.

KOMISIJAS DELEĢĒTAIS LĒMUMS (ES) .../..

(5.6.2015)

par Šveicē spēkā esošā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību maksātspējas un prudenciālās uzraudzības regulējuma līdzvērtības noteikšanu, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK 172. panta 2. punktu, 227. panta 4. punktu un 260. panta 3. punktu

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīvu 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II)¹ un jo īpaši tās 172. panta 2. punktu, 227. panta 4. punktu un 260. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Direktīvu 2009/138/EK tiek izveidots uz riskiem balstītas prudenciālās uzraudzības regulējums attiecībā uz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām Savienībā. Direktīvas 2009/138/EK pilnīga piemērošana apdrošinātājiem un pārapdrošinātājiem Savienībā sāksies 2016. gada 1. janvārī.
- (2) Lai gan Maksātspējas II direktīva tiks pilnā apmērā piemērota no 2016. gada 1. janvāra, Komisija jau tagad var pieņemt šādu deleģēto lēmumu, kā norādīts Maksātspējas II direktīvas 311. pantā.
- (3) Direktīvas 2009/138/EK 172. pants attiecas uz tāda trešās valsts maksātspējas regulējuma līdzvērtību, ko tā piemēro tādas pārapdrošināšanas sabiedrības darbībai, kuras galvenā mītne atrodas minētajā trešajā valstī. Apstiprinoša līdzvērtības noteikšana dod iespēju pārapdrošināšanas līgumu, kas noslēgts ar sabiedrību, kuras galvenā mītne atrodas minētajā trešajā valstī, traktēt tāpat kā pārapdrošināšanas līgumu, kas noslēgts ar sabiedrību, kura ir licencēta saskaņā ar minēto direktīvu.
- (4) Direktīvas 2009/138/EK 227. pants attiecas uz tādu trešo valstu apdrošināšanas sabiedrību līdzvērtību, kuras ietilpst sabiedrību grupā, kuras galvenā mītne atrodas Savienībā. Apstiprinoša līdzvērtības noteikšana dod iespēju šādām grupām, kas savas konsolidācijas grupas pārskata vajadzībām izmanto atskaitīšanas un summēšanas metodi, grupas maksātspējas prasības un atbilstošā pašu kapitāla aprēķinā ņemt vērā kapitāla prasību aprēķinu un pieejamo [pašu] kapitālu saskaņā ar noteikumiem, kuri piemērojami tiesību sistēmā ārpus Savienības, un līdz ar to tām nav jāveic attiecīgs aprēķins saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK.

¹ OV L 335, 17.12.2009., 1.–155. lpp.

- (5) Direktīvas 2009/138/EK 260. pants attiecas uz tādas apdrošināšanas (pārapdrošināšanas) sabiedrības līdzvērtību, kuras mātesuzņēmuma galvenā mītne atrodas ārpus Savienības. Saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 261. panta 1. punktu gadījumā, ja tiek apstiprināti noteikta līdzvērtība, dalībvalstis paļaujas uz līdzvērtīgu grupas uzraudzību, ko veic trešās valsts grupas uzraudzības iestādes.
- (6) Trešās valsts tiesiskais regulējums ir uzskatāms par pilnīgi līdzvērtīgu regulējumam, kas izveidots ar Direktīvu 2009/138/EK, ja tas atbilst prasībām, kas nodrošina līdzvērtīgu apdrošinājuma ņēmēju un labuma guvēju aizsardzību. Pilnīga līdzvērtība, kas noteikta saskaņā ar 172. panta 2. punktu, 227. panta 4. punktu un 260. panta 3. punktu, ir spēkā uz neierobežotu laiku, ja vien tā netiek atcelta.
- (7) Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde (EAAPI) 2015. gada 9. martā sniedza Komisijai ieteikumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 33. panta 2. punktu par Šveicē spēkā esošo regulatīvo un uzraudzības sistēmu attiecībā uz apdrošināšanas (pārapdrošināšanas) sabiedrībām un grupām. EAAPI ieteikums ir balstīts uz Šveices attiecīgo tiesisko regulējumu, piemēram, Šveices 2007. gada 22. jūnija Finanšu tirgus uzraudzības likumu (turpmāk "*FINMASA*"), kas stājas spēkā 2009. gada 1. janvārī, 2004. gada 17. decembra Apdrošināšanas uzraudzības likumu (turpmāk "*ISA*") un Apdrošināšanas uzraudzības dekrētlīkumu (turpmāk "*ISO*")². Komisijas novērtējums ir balstīts uz EAAPI sniegto informāciju.
- (8) Ņemot vērā Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/35³ noteikumus, it īpaši 378., 379. un 380. pantu, kā arī EAAPI ieteikumu, novērtējot līdzvērtību saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 172. panta 2. punktu, 227. panta 4. punktu vai attiecīgi 260. panta 3. punktu, ir jāpiemēro vairāki kritēriji.
- (9) Šie kritēriji ietver dažas prasības, kas ir kopīgas Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/35 378., 379. un/vai 380. pantam (vismaz diviem no tiem) un kas ir spēkā individuālas⁴ apdrošināšanas (pārapdrošināšanas) sabiedrības līmenī un apdrošināšanas (pārapdrošināšanas) sabiedrību grupas līmenī, un kas attiecas uz pilnvarām, maksātspēju, pārvaldību, pārredzamību, iestāžu sadarbību un rīcību ar konfidencialu informāciju, kā arī lēmumu ietekmi uz finanšu stabilitāti.
- (10) Pirmkārt, līdzekļu, pilnvaru un atbildības ziņā Šveices finanšu tirgus uzraudzības iestāde (*FINMA*) ir pilnvarota iedarbīgi uzraudzīt darbību apdrošināšanas (pārapdrošināšanas) jomā un vajadzības gadījumā piemērot sankcijas vai veikt izpildes darbības, piemēram, atcelt sabiedrības komercdarbības licenci vai atcelt no amata visus vai dažus tās vadītājus. *FINMA* rīcībā ir nepieciešamie finanšu līdzekļi un cilvēkresursi, pieredze, kompetence un pilnvaras, lai iedarbīgi aizsargātu visus apdrošinājuma ņēmējus un labuma guvējus.
- (11) Otrkārt, attiecībā uz maksātspēju Šveices maksātspējas testa (*SST*) vērtējums par apdrošināšanas (pārapdrošināšanas) sabiedrības (sabiedrību grupas) finansiālo stāvokli ir balstīts uz pareiziem ekonomiskiem principiem, un maksātspējas prasības ir balstītas

² Šveices Federālā padome *ISO* pieņēma 2015. gada 25. martā, un tas stājas spēkā 2015. gada 1. jūlijā.

³ Komisijas 2014. gada 10. oktobra Deleģētā regula (ES) Nr. 2015/35, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 12, 17.1.2015., 1. lpp.).

⁴ Šajā tiesību aktā tiek precizēts, vai apdrošināšanas sabiedrības tiek aplūkotas individuālā vai sabiedrību grupas līmenī. Atsevišķas apdrošināšanas sabiedrības var arī būt grupas sastāvā.

uz visu aktīvu un saistību ekonomisko novērtējumu. *SST* paredz, ka apdrošināšanas (pārāpdrošināšanas) sabiedrības rīcībā ir pietiekami finanšu resursi, un tajā ir izklāstīti kritēriji attiecībā uz tehniskajām rezervēm, ieguldījumiem, kapitāla prasībām (tostarp minimālā kapitāla prasībām) un pašu kapitālu, un tas arī paredz, ka *FINMA* laikus iejaucas, ja kapitāla prasības netiek ievērotas vai ja tiek apdraudētas apdrošinājuma ņēmēju intereses. Kapitāla prasības ir balstītas uz riskiem – ar nolūku aptvert kvantificējamos riskus. Ja risks nav kvantificējams, tas tiek aplūkots, izmantojot citus līdzekļus: piemēram, operacionālie riski tiek aplūkoti kvalitatīvā izteiksmē, izmantojot Šveices kvalitātes novērtējumu (*SQA*). Galvenā kapitāla prasība, ko *SST* ietvaros dēvē par mērķkapitālu, *SST*, tiek aprēķināta, lai aptvertu neparedzētos zaudējumus, kurus varētu radīt pašreizējā komercdarbība. Turklāt *SST* ir ietvertas dažādas absolūtā minimālā kapitāla prasības (minimālais kapitāls) apdrošinātājiem, kuras ir atšķirīgas dažādiem apdrošināšanas darbības virzieniem. Attiecībā uz ikvienu Šveicē pastāvošo apdrošināšanas darbības virzienu kombināciju abas minētās prasības ir vismaz tikpat stingras kā attiecīgās Direktīvas 2009/138/EK prasības. Apdrošināšanas sabiedrības var izmantot kādu no standartmodeļiem vai, ja pēc *FINMA* pieprasījuma vai savas ierosmes, savu iekšējo modeli.

- (12) Treškārt, pārvaldības jomā Šveices maksāspējas regulējums paredz, ka apdrošināšanas (pārāpdrošināšanas) sabiedrība ir ieviesusi iedarbīgu pārvaldības sistēmu, kas ietver, piemēram, skaidru organizatorisko struktūru, prasības par vadītāju atbilstību un piemērotību, kā arī iedarbīgu procesu informācijas pārsūtīšanai sabiedrības ietvaros un saziņā ar *FINMA*. Turklāt *FINMA* iedarbīgi uzrauga ārpakalpojumu sniedzējam nodotās funkcijas un darbības.
- (13) *SST* arī paredz, ka apdrošināšanas (pārāpdrošināšanas) sabiedrība (sabiedrību grupa) uztur riska pārvaldības, atbilstības nodrošināšanas, iekšējās revīzijas un aktuārās funkcijas. *SST* nosaka, ka ir jāievieš riska pārvaldības sistēma, kas spēj konstatēt, novērtēt, uzraudzīt, pārvaldīt riskus un par tiem ziņot, kā arī iedarbīga iekšējās kontroles sistēma. Direktīvas 2009/138/EK prasības par individuālu sabiedrību iekšējo revīziju un atbilstības nodrošināšanu apmierinošā veidā ir izklāstītas *ISO*: ar šo aktu tiek pastiprinātas riska pārvaldības prasības un it īpaši pienākums izveidot atbilstības nodrošināšanas funkciju.
- (14) Šveicē spēkā esošais regulējums paredz, ka izmaiņas apdrošināšanas (pārāpdrošināšanas) sabiedrības (sabiedrību grupas) komercdarbības politikā, vadībā vai būtiskā līdzdalībā šādās sabiedrībās (sabiedrību grupās) atbilst pareizai un piesardzīgai vadībai. Piemēram, *FINMA* tiek informēta par uzņēmumu iegādi, izmaiņām komercdarbības plānā vai apdrošināšanas (pārāpdrošināšanas) sabiedrības (sabiedrību grupas) būtiskā līdzdalībā, un *FINMA* var piemērot atbilstošas, pamatotas sankcijas, piemēram, aizliegt uzņēmumu iegādes īstenošanu.
- (15) Ceturtkārt, pārredzamības ziņā apdrošināšanas (pārāpdrošināšanas) sabiedrībai (sabiedrību grupai) ir pienākums iesniegt *FINMA* uzraudzībai nepieciešamu informāciju un vismaz vienreiz gadā publicēt ziņojumu par savu maksāspējas un finanšu stāvokli. Direktīvas 2009/138/EK prasības attiecībā uz informācijas publiskošanu *ISO* tekstā ir iekļautas apmierinošā veidā: atklājamās kvalitatīvās un kvantitatīvās informācijas veidi atbilst Direktīvas 2009/138/EK prasībām. *ISO* paredz, ka apdrošināšanas (pārāpdrošināšanas) sabiedrība (sabiedrību grupa) atklāj informāciju par savu komercdarbību, darbības rezultātiem, riska pārvaldību, riska profilu un

izmantotajām novērtēšanas metodēm, it īpaši attiecībā uz rezervēm, kapitāla pārvaldību un maksāspēju.

- (16) Piektkārt, dienesta noslēpuma, sadarbības un informācijas apmaiņas jomā Šveicē spēkā esošais regulējums ietver dienesta noslēpuma ievērošanas pienākumu visām personām, kas strādā vai ir strādājušas *FINMA*, kā arī revidentiem un lietpratējiem, kuri rīkojas *FINMA* uzdevumā. Šie pienākumi nozīmē, ka nedrīkst izpaust konfidenciālu informāciju (izņemot informāciju apkopojuma vai kopsavilkuma formā un konkrētus krimināltiesībās paredzētus gadījumus). Turklāt *FINMA* konfidenciālo informāciju, kas saņemta no citām uzraudzības iestādēm, izmantos vienīgi savu pienākumu veikšanas nolūkā un vai citā likumiskā nolūkā. Šveicē spēkā esošais regulējums arī paredz, ka, ja apdrošināšanas (pārāpdrošināšanas) sabiedrība ir atzīta par bankrotējušu vai piespiedu kārtā ir izbeigta tās darbība, konfidenciālā informāciju var tikt izpausta, ja tā neattiecas uz trešajām personām, kas iesaistītas šīs sabiedrības sanācijā. *FINMA* ir tiesīga konfidenciālu informāciju, kas saņemta no citas uzraudzības iestādes, izpaust iestādei, struktūrai vai personai, uz kuru Šveicē attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums, vienīgi tad, ja ir saņemta minētās uzraudzības iestādes nepārprotama piekrišana. Tā ir parakstījusi nodomu protokolu ar visām Eiropas Savienības dalībvalstīm par starptautiskās sadarbības koordinēšanu, it īpaši konfidenciālas informācijas apmaiņas jomā.
- (17) Sestkārt, attiecībā uz tās lēmumu ietekmi *FINMA* un pārējās Šveices iestādes, kuras ir pilnvarotas nodrošināt finanšu tirgu pareizu darbību, piemēram, Šveices Valsts banka un Finanšu ministrija, ir pienācīgi aprīkotas, lai izprastu, kā tās lēmumi ietekmēs pasaules finanšu sistēmas stabilitāti, it īpaši ārkārtas situācijās, kā arī lai ņemtu vērā to eventuālo prociklisko ietekmi, ja finanšu tirgos būtu vērojama ārkārtējas pārmaiņas. Saskaņā ar Šveicē spēkā esošo regulējumu regulāri notiek starp minēto iestāžu sanāksmes, kurās tās apmainās ar informāciju par finanšu stabilitātes riskiem un koordinē savu rīcību. Tas pats notiek starptautiskā mērogā: Šveices iestādes veic informācijas apmaiņu finanšu stabilitātes jautājumos, piemēram, ar Savienības dalībvalstu uzraudzības kolēģijām un EAAPL.
- (18) Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/35 378. un 380. pantā ir izklāstīti arī konkrēti līdzvērtības kritēriji attiecībā uz pārāpdrošināšanas darbību un grupas uzraudzību.
- (19) Attiecībā uz konkrētajiem kritērijiem pārāpdrošināšanas darbībai, kas minēti Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/35 378. pantā: komercdarbību pārāpdrošināšanas jomā var sākt, ja ir saņemta *FINMA* iepriekšēja atļauja, kas tiek piešķirta, ja ir izpildīti nosacījumi par atbilstību detalizētiem, tiesību aktos noteiktiem standartiem. Uz kaptīvajām pārāpdrošināšanas sabiedrībām attiecas Šveicē spēkā esošais maksāspējas regulējums – normas, kas ietvertas *ISO*.
- (20) Attiecībā uz konkrētajiem kritērijiem grupas uzraudzībai, kas minēti Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/35 380. pantā: *FINMA* ir pilnvarota noteikt, uz kurām sabiedrībām attiecas grupas mēroga uzraudzība, un uzraudzīt grupā ietilpstošās apdrošināšanas (pārāpdrošināšanas) sabiedrības. *FINMA* uzrauga visas apdrošināšanas (pārāpdrošināšanas) sabiedrības, pār kurām dalības sabiedrība, kas definēta Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta a) apakšpunktā, īsteno izšķirošu vai būtisku ietekmi.

- (21) *FINMA* spēj novērtēt tādu apdrošināšanas (pārāpdrošināšanas) sabiedrību riska profilu, finanšu stāvokli un maksāspēju, kuras ietilpst sabiedrību grupā, un šādas sabiedrību grupas komercdarbības stratēģiju.
- (22) Šveicē spēkā esošais regulējums paredz, ka ziņošanas un uzskaites noteikumi dod iespēju uzraudzīt grupas iekšējos darījumus un riska koncentrāciju; apdrošināšanas (pārāpdrošināšanas) sabiedrību grupām vismaz vienreiz gadā ir jāiesniedz attiecīgi ziņojumi.
- (23) Saskaņā ar Šveicē spēkā esošo regulējumu *FINMA* ierobežo apdrošināšanas (pārāpdrošināšanas) sabiedrības pašu kapitāla izmantošanu, ja faktiski tas nav pieejams, lai segtu dalības sabiedrības kapitāla prasību, attiecībā uz kuru tiek aprēķināta grupas maksāspēja. Grupas maksāspējas aprēķina rezultāti ir vismaz līdzvērtīgi rezultātiem, kas iegūti ar Direktīvas 2009/138/EK 230. un 233. pantā minētajām metodēm, bez pašu kapitāla dubultas uzskaites un izslēdzot grupas iekšējās kapitāla radīšanu, izmantojot savstarpēju finansēšanu. Konkrētāk, pat ja nepastāv Direktīvas 2009/138/EK 230. un 233. pantā minētais grupas maksāspējas koeficients (bet gan virkne maksāspējas koeficientu par katru grupas sabiedrību), šī virkne aptver visus mijiedarbības veidus starp grupas sabiedrībām un tādējādi ņem vērā sabiedrību grupas struktūru.
- (24) Atbilstoši tam, tā kā tiek ievēroti visi Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/35 378., 379. vai 380. pantā minētie kritēriji, Šveicē spēkā esošais apdrošināšanas (pārāpdrošināšanas) sabiedrību (sabiedrību grupu) regulēšanas un uzraudzības regulējums ir uzskatāms par atbilstīgu pilnīgas līdzvērtības kritērijiem, kas minēti attiecīgi Direktīvas 2009/138/EK 172. panta 2. punktā, 227. panta 4. punktā vai 260. panta 3. punktā.
- (25) Komisija jebkurā laikā ārpus vispārējā pārskata var veikt īpašu pārskatīšanu attiecībā uz atsevišķu trešo valsti vai teritoriju, ja attiecīgās norises liek Komisijai atkārtoti izvērtēt šajā lēmumā piešķirto līdzvērtību. Komisijai būtu jāturpina, izmantojot EAAPI tehnisko palīdzību, uzraudzīt norises Šveicē spēkā esošajā regulējumā un to, kā tiek izpildīti nosacījumi, uz kuriem ir balstīta šā lēmuma pieņemšana,
- (26) Direktīvu 2009/138/EK piemēro no 2016. gada 1. janvāra. Tādēļ arī Šveicē spēkā esošā maksāspējas un prudenciālās uzraudzības regulējuma līdzvērtība ar šo lēmumu būtu jānosaka laikposmam, kas sākas minētajā dienā,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Šveicē spēkā esošais maksāspējas regulējums, ko piemēro tādu sabiedrību darbībai pārāpdrošināšanas jomā, kurām galvenā mītne atrodas Šveicē, no 2016. gada 1. janvāra ir uzskatāms par līdzvērtīgu Direktīvas 2009/138/ES I sadaļas prasībām.

2. pants

Šveicē spēkā esošais maksāspējas regulējums, ko piemēro tādu apdrošināšanas (pārapirošināšanas) sabiedrību darbībai, kurām galvenā mītne atrodas Šveicē, no 2016. gada 1. janvāra ir uzskatāms par līdzvērtīgu Direktīvas 2009/138/ES I sadaļas VI nodaļas prasībām.

3. pants

Šveicē spēkā esošais prudenciālās uzraudzības regulējums, ko piemēro tādu apdrošināšanas (pārapirošināšanas) sabiedrību uzraudzībai, kuras ietilpst sabiedrību grupā, no 2016. gada 1. janvāra ir uzskatāms par līdzvērtīgu Direktīvas 2009/138/ES III sadaļas prasībām.

4. pants

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 5.6.2015

*Komisijas vārdā —
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER*